

[Sigsgaard.]

boligsikringsudgifter, og det er jo ikke netop i udviklingskommunerne, at millionærerne eller halvmillionærerne bor.

Da lovforslaget altså ikke har spor med besparelser at gøre, og da det er gennemført usocialt ligesom så mange andre af de såkaldte spareforslag, vil vi selvfølgelig stemme imod det til sin tid.

Hanne Reintoft: Med det foreliggende lovforslag om en ændret byrdefordeling mellem stat og kommuner har boligministeren på to måder fulgt den praksis, der er anlagt af regeringen. Dels væltes, hvis dette lovforslag bliver gennemført, flere byrder over på kommunerne, og endnu en del af skattebyrden flyttes altså fra den progressive statskat til den ikke-progressive kommuneskat, dels, og det er vel nok den dybere hensigt, hvis vi skal til at prøve at grave den frem, tvinges adskillige kommuner til at udvise endnu mere tilbageholdenhed med hensyn til igangsætning af nyt byggeri, fordi de økonomiske forpligtelser, der følger med boligsikringen, overstiger deres muligheder selv med de voldsomme kommunale beskætningsprocenter, der ligger som en næsten uoverkommelig byrde — som det ganske rigtigt er sagt — på den jævne befolkning og hårdest på dem med de små indtægter.

Det rammer ganske rigtigt især udviklingskommunerne, der i forvejen har svære økonomiske vanskeligheder. De er nu tvunget til at være nøjeregnende med at planlægge nyt byggeri, og den her foreslåede byrdefordeling vil, tror jeg, ganske øjeblikkelig, også selv om loven først skal træde i kraft senere, virke som et byggestop. Har ministeren ikke overvejet, om dette lovforslag ikke næsten omgående kommer til at fungere som et yderligere byggestop? Ser vi på kommuner som Ballerup, Herstедerne og andre, ved vi, at de i løbet af de sidste år har måttet opgive byggeplaner, og hvis kommunernes andel af boligsikringsydelse nu stiger fra en tredjedel til halvdelen, så tror jeg ikke, man kan være i tvivl om, at mange andre kommuner også vil være tvunget til at opgive enhver form for etagebyggeri, og det svarer meget dårligt til, hvad man ellers fra regeringens side siger om, at man vil sørge for boliger og for beskæftigelse til bygningsarbejderne. Det

lille lovforslag her vil, selv om det som sagt først skal træde i kraft senere, virke som et stop for nye lejligheder og betyde yderligere arbejdsløshed for bygningsarbejderne.

Som jeg tidligere har bemærket, er boligsikringen i sig selv en nødløsning, som vi kun nødtvungent accepterer. Den bør hurtigst muligt erstattes af en billig fremstillingspris for boliger, så det bliver muligt at nå frem til en husleje, der kan betales uden tilskud fra det offentlige. Men når byggeriet er så himmelråbende dyrt, som det nu engang er, så ved vi alle sammen, at det skyldes grundspekulation, det skyldes et obligationsmarked, der på en halv snes år har fået renten til at stige med omkring 250 pct. Det er forhold, som kommunerne har været uden indflydelse på, det er lovgivningsmagten, det er statens spekulantvenlige, asociale politik, der har fremkaldt disse kræftsvulster på boligpolitikken, som gør boligsikringen nødvendig for det almindelige menneske med den jævne indtægt.

Vi ved jo alle, at boligsikringen faktisk går i spekulanternes lommer, og så kan lejerne over skatten få lov at være mellem-mænd, få lov at kompensere hinanden for de store indtægter, boligspekulanterne får, men da det er staten og regeringen og folketingsflertallet, der har skabt den situation, er det urimeligt at straffe kommunerne og hermed kommunernes skatteydere ved at vælte nye byrder over på dem. Vi vil gerne advare meget kraftigt imod at gennemføre dette lovforslag og igen understrege, at det vil betyde et faktisk byggestop allerede fra den dag, ideen er undfanget og lovforslaget ligger på folketingets bord. Det betyder en urimelig stigning i kommuneskatterne, og det vil ramme allerhårdest dér, hvor behovet for byggeri er størst.

Kai Moltke: Jeg kan også for mit vedkommende kun udtrykke min undren over, at man ikke har ventet med at fremsætte dette lovforslag, så det blev et led i en almindelig debat om en revision af boligsikringen med alle de krav, som foreligger her. Når en lov, der først skal træde i kraft den 1. januar 1972, skal gennemføres mere eller mindre isoleret som hastesag, må der ligge motiver bagved, som i alle tilfælde ikke er særlig overbevisende.

Der er blevet nævnt mange ting her, og